

Kjære venner

Hverdagshelt

Vi har kjent ham i femten år, helt siden datteren ble syk. Vi har skrevet om ham i OT også, men det er noen år siden nå. Den gangen var poenget at han fyller farsrollen på en måte som får oss til å tenke på hvordan Gud er Far, og på Fader Vår. Han har to døtre. En er svært alvorlig handikappet etter en hjernebetennelse (japansk encefalitt) for femten år siden, rett etter at hun giftet seg. Etter tradisjonen her er det da mannen og hans familie som har ansvar for henne. Men de tar ikke det ansvaret. Den andre datteren har en kronisk psykose. Begge er rundt tretti år gamle, og ingen av dem kan ta vare på seg selv. Faderen tar ansvar for begge, gir dem et liv med mat, stell og vennskap. Ingen av dem kan gjøre noe for ham til gjengjeld. Han er den eneste i familien med jobb, nederst på rangstigen som vaktmester-hjelp på en skole. Selv er han hindu, men en av døtrene er blitt kristen, og gjennom mange år har han båret henne til gudstjenestene i kirken, fordi hun blir glad for det.

Nå er han selv innlagt med alvorlig KOLS. Han er avhengig av ekstra oksygen, og har ikke mulighet til å få det hjemme. Vi håper han etter hvert kan komme seg såpass at han greier seg uten.

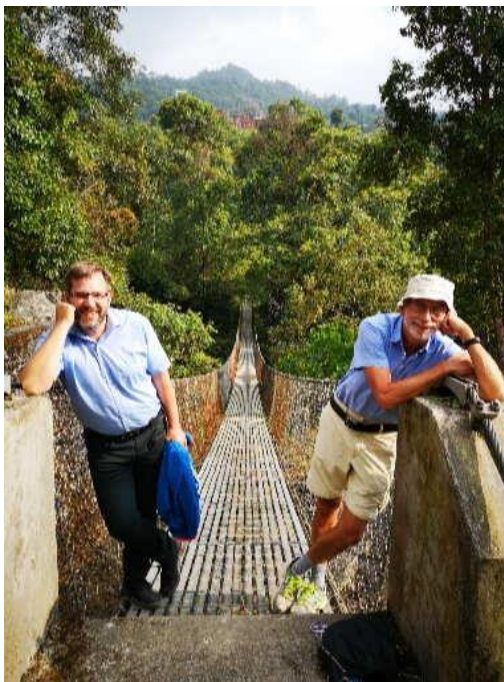
Han kommer neppe i jobb igjen, så hva skal de leve av da? Hvem skal ta seg av døtrene, nå som hans krefter svikter?

Han har gjennom lang tid lært oss om Gud vår fars uforbeholdne kjærlighet. Nå lærer han oss at våre bekymringer, som vi noen ganger synes vi har, er små.

Spesialisthelsetjenesten inntar Okhaldhunga

Fødselslegen Jan Johnsen fra Sverige har vær hos oss i 6 uker og oppgradert oss i fødselshelse, og nå har ortoped Lars Hübschle fra Drammen tatt over stafettpinnen og blir her i nye fem uker. Det passer godt i en festtid da alle skal huske til himmels i store hjemmelagede husker. Barn faller ned fra husker og stillaser, og voksne kommer inn med vel så selvforskyldte skader, for å si det slik.

Da er det godt å ha en «bein-doktor» som kan lappe, skru og spjelke dem rett sammen igjen.

Lars hadde med seg mange kg overvekt på flyet, i form av kirurgisk utstyr, gavner til operasjonsstua vår. Her pakkes gavene ut til stor jubel. Det er utstyrsfirmaet Ortomedics og ortopedisk avdeling i Drammen som gir oss mye nyttig. Takk til dem!

Her viser han gode teknikker for gipsing etter et ortopedisk inngrep. Både leger og sykepleiere får med seg mange praktiske tips fra et slikt besøk. Selve besøket varer bare noen uker, men lærdommen som legges igjen varer lenge.

Gjester som gir

Det er hyggelig å få gjester. Ofte er det svært nyttig også. Som her, hvor de generøst bidrar til å fylle opp blodbanken vår. Harald Erland Harald Erland får sjekket om han har en blodtype vi trenger påfyll av for øyeblikket, og ekteparet Kjell Ove og Inger Sande sørger for at blodbanken er rustet til å møte nye akutt-situasjoner. Stor takk til dere!

Et arbeidsliv

Dudja Maya er min gamle venninne som stadig kommer på besøk med noe i sekken sin.

Nå var hun så begeistret over de fine støpte stiene ned til de nye husene, det var jo akkurat som i Kathmandu!

- Men har du vært i Kathmandu?
- «Ja, da jeg var mellom 12 og 16 år gammel hadde jeg flere turer til Kathmandu».

Den gang gikk hun gikk hun i fem dager til Kathmandu og hentet varer for sykehuset. Det var tunge bærer, så de brukt 22 dager på turen tilbake til sykehuset! Siden ble det kortere vei, bare 3+6 dager.

I mange år var dette hennes levevei, som hjalp henne å fostre opp sine to barn alene. En kvinnebør var mellom 30 - 40 kg, fjellside opp og ned i dagevis.

Mannen døde da hun var gravid med den yngste. Hun er uten jord og kasteløs, men himmelens konge har flyttet inn i hennes liv. I dag har hun bare ett øye og en tann, men fremdeles prøver hun å selge ting for naboer og brødfør seg selv slik fra dag til dag. Et tegn på at Nepal begynner å ta seg av sine gamle, er en alderspensjon til alle statsborgere over 60 år for lavkaster og 70 år for høykaster, - på 77 kr i måneden etter at den ble doblet i våres. Det er en spire til et bedre liv.

Hvem av oss kan matche Dudja Mayas arbeidsinnsats gjennom livet?

Kuvøse-amming

Det kan være litt stusselig å være nybakt mor, med et prematurt barn som trenger intensivbehandling i kuvøse. Men denne mamma'n visste råd:

Da den lille ble litt bedre, og greide å suge bittelitt, fant hun en fin måte å amme på. Barnet slapp å uroes ut av kuvøsen, og fikk noen koselige minutter sammen med mamma, som er akkurat så høy at brystet møtte barnet i kuvøsen. Et par dager etterpå flyttet babyen ut av kuvøsen og over i «kenguru-behandling» hos mor, og nå har de begge reist hjem. Slik skal det være.

Hvor er min mamma?

Så skjedde det igjen, det som ikke skal skje:

En ambulanse kommer inn med en livløs barselkvinne. Hun blødde i hjel på veien hit.

Vi gjorde gjenopplivningsforsøk da de kom fram. Alt vi kunne, men til ingen nytte. Med i det lille følget var også denne lille jenta, seks timer gammel.

Hjemme er det en liten bror som fylte ett år dagen etter og en annen på seks år. Men ingen mamma. Bare en pappa som er avhengig av dagarbeid for å få mat på bordet.

En snill tante ble igjen på sykehuset i to dager med den lille, så familien kunne summe seg og begrave moren, før de kunne rette oppmerksomheten mot den lille.

Dette er det vi har kjempet imot i alle disse årene, og så skjer det fremdeles. De fortalte at morkaken ikke hadde kommet ut som den skulle. Moren blødde kraftig, og mistet snart bevisstheten. Mens hun blødde var det mange i landsbyen som mente at det snart ville gå bra. Timene gikk, og først seks timer senere kom de hit. Det er ikke rart at den lille har et fortvilet blikk, første gang hun åpner øynene. Det er nettopp for å unngå slike situasjoner at vi har mødreventehjemmet. Det skal være en sikkerhet for mødre, men enda mer en sikkerhet for de små som ikke selv har noe valg.

Den som har en mamma kan sove godt

På tross av sin start som prematur baby på 1 200 gram, kan denne lille sove trygt og godt mellom sin mammas bryst.

En dyrebar start i livet, som gir en tilhørighet og en adresse i livet til et lite menneskebarn.

En liten turist

En tre dager gammel jente med gulsott ligger til lysbehandling i kuvøse. Bare øynene beskyttes mot det sterke lyset som omdanner bilirubinet i huden til en ikke-giftig form. Det ser da ganske behagelig ut? Hun kom seg fort.

Tuk Hårfagre, Okhaldhungas svar på Harald Hårfagre

Harald Hårfagre ga et løfte om å ikke klippe seg før han hadde samlet Norge til ett rike:

- *Vår Direktør Tuk gitt et løfte om ikke å klippe seg før han har fått et underskrevet papir fra høyeste hold for å kunne åpne sykepleierskolen!*
- *Først da slipper vi byggearbeidet løs for å bygge på to etasjer til som kan huse hele sykepleierskolen.*

Be om at Tuk en dag kan klippe hår og skjegg!

Helt siden begynnelsen av sommeren har vi vært nær ved å kunne få en undertegnet avtale. Det er ikke tall på alle de gangene han på kort varsel har reist inn om natten til Katmandu for å stille opp når departementet roper, men alltid kommer det et hinder i veien. Nå ser det også ut til at det er noen prøver å få økonomiske eller politiske fordeler av disse planene, og det skaper nye hindringer. Men Tuk gir seg aldri, og gir ingen åpning for å gå krokete veier. Vær med å be. Vi håper vi kan sende et bilde fra barbereren en dag!

Okhaldhunga Hospital by night

*Nå kommer
ambulanser
gjennom
hele døgnet.
En
velsignelse
å ha et stort
akuttmottak
å ta dem
imot i.*

Okhaldhunga by night, - også partytime!

Det er høytid og fest her. Det ble fest rundt kjøttgrytene gjennom en hel uke, og mange avskjedsmåltider med Reuben Sharma fra Bhutan som har styrt byggearbeidene de siste 14 månedene. Mange ble glad i den stille, lune karen som alltid var klar for den gode samtalen med så mange.

Presidenten

Det er tid for å «ære den som æres bør». Og denne gangen vil vi gjerne løfte fram for dere en av de viktigste samarbeidspartnerne Okhaldhunga sykehus har: Dr. Indra Napit er ortoped ved Anandaban sykehus i Katmandu.

Han er vel den kollegaen jeg oftest kontakter for å be om råd. Og det sier mye, for jeg har etter hvert et stort nettverk av nyttige medisinske «støttekontakter», faktisk i flere land, som jeg spør når jeg står fast i medisinske spørsmål her. I tillegg til å være støttekontakt for meg, og ta imot for operasjon de verste ortopediske pasientene som vi ikke greier å behandle selv, så er dr. Indra president! Han har vært president for, og den mest drivende kraften i, Nepal Kristelige Legeforening siden den startet i 2003. Og denne måneden fylte han 50 år! En Katmandu-avis ble nysgjerrig på denne erfarne ortoped som ikke ville jobbe på de fine, private sykehusene i byen, men heller leder et tidligere spedalske-sykehus som han er i ferd med å omdanne til et senter for skade-kirurgi.

Indra er på besøk i Okhaldhunga én eller to ganger hvert år, for å undervise oss i staben og gjøre ortopediske operasjoner. Her hjelper han en av pasientene våre å komme seg opp på krykker etter at hun har blitt operert for et stygt benbrudd.

Ny Rtg. Avdeling

Nå har også Rtg Avdelingen vår fått nye lokaler. Den er flyttet inn i det nye Administrasjonsbygget.

Binod er nyutdannet og nyansatt rtg-tekniker. Her tar han lunge-rtg i nye, gode lokaler som er bygget for slikt bruk. Det store spørsmålet her er ofte: «Har pasienten tuberkulose?» Bedre lungerøntgen gir sikrere svar.

Nye hus

De nye husene våre blir innviet. De ble bygget fordi jordskjelvene skadet de gamle så mye at de måtte rives. Direktør Tuk skal bo i det ene, vi i det andre. Her er det Kristin og Tuk som klipper snor med hver sin saks.

Vår nye, fine residens bak treet i bakgrunnen.

God høst!

Risen er gyllen og klar til for å skjæres. En god høst, en god vinter.

Gi oss i dag vår daglige ris. En bønn som ligger bonden nær her. Også i Norge er bønn om vårt daglige brød en bønn for bondens avling. Med større utfordringer i jordbruket denne sommeren, er det også en bønn for Norge denne høsten.

Hilsen Kristin og Erik

PS. Vi prøver å legge ut oppdatert nytt herfra på Facebook, på siden «Kristin og Erik i Nepal». Velkommen på besøk der.

Hjelp oss å gjøre ferdig utbyggingen av Okhaldhunga Sykehus.

Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**

Overføringen må merkes:

«Nytt sykehus i Okhaldhunga. Prosjektnummer: 306 008»